

Sinaxar pentru copii - Nestor și Dimitrie

Sfântul mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir (26 octombrie/ 8 noiembrie):

https://www.academia.edu/44470689/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Dimitrie_izvor%C3%A2torul_de_mir_26_octombrie_8_noiembrie

<https://archive.org/details/sfantul-mare-mucenic-dimitrie-izvoratoru>

https://drive.google.com/file/d/1G1E0ZFzbxKFmc8jd1Y_htEvukd0ybYBX/view?usp=sharing

***

Sfântul mucenic Nestor (27 octombrie / 9 noiembrie):

https://www.academia.edu/44475175/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Nestor_27_octombrie_9_noiembrie

<https://archive.org/details/sf.-muc.-nestor-pdf>

<https://www.slideshare.net/steaemy1/sfantul-mucenic-nestor-27-octombrie-9-noiembrie>

&&&

Tânărul Nestor intră în casă supărat.

- Nu o să mai joc niciodată cu Aristoklí și cu Theodósie. Sunt doi răsfățați, care vor mereu să câștige toate întrecerile. Desigur, pe Theodósie l-am văzut cum a vrut să-mi pună piedică ca să rămân în urmă! Nu i-a păsat deloc că o să mă lovesc pe drumul pietruit. N-o să mai mă joc cu el!

- O, dragă Nestor, vino să te speli și să te odihnești. Ți voi pregăti îndată cina. Și, apoi, o să te mai gândești la ce s-a întâmplat și dacă vrei, o să discutăm despre aceasta. Am și eu să-ți povestesc ceva foarte interesant, ceva ce am auzit astăzi la prietena mea, Melirríti.

- Bine, o să mă pregătesc îndată. Ce bunătate o să-mi pregătești?

- Ce ai spune de o linte delicioasă cu măsline? Am pregătit-o deja.

- Mamă, abia aștept să iau cina!

Nestor îi povesti mamei cum toată după-amiaza și-a petrecut-o cu prietenii, în cer-turi și nedreptăți.

Mama, care știa întotdeauna cum să-l liniștească, îi mângâie blând părul ondulat și-i spuse:

- Nu te duce mâine să te joci cu copii. Du-te la Piață, lângă arcade. Melirríti mi-a spus că de câteva zile, în fiecare după-amiază vine acolo un tânăr cu numele Di-mitrie. Este ofițer în armata romană. După ce termină aplicațiile și antrenamentele militare, coboară în Piață, unde le povestește lucruri minunate copiilor: le vorbește despre Iisus Hristos din Nazaret, care a înviat a treia zi după ce a fost îngropat. Fiul prietenei mele, Iásonas, a mers la Dimitrie și s-a întors entuziasmat. A auzit lucruri nemaiauzite, de necrezut. Mergi, dacă vrei și tu, și vino apoi să-mi povestești ce-ai auzit.

- Bine, mamă, mă duc!

- Ei bine, Nestor, povestește-mi ce ai ascultat de la Dimitrie?

- Mamă, sunt impresionat! Nu știu ce să-ți povestesc mai întâi.... Primul lucru pe care l-am admirat a fost chipul lui Dimitrie. Nu am mai văzut un chip mai senin și mai luminos. Strălucea ca soarele și vorbea atât de dulce și încrezător... Ne-a povestit despre viața lui Hristos. Acesta este Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ, S-a făcut Om și ne-a mântuit de păcat și de moarte. A propovăduit mul-țimilor și a făcut multe minuni! I-a vindecat pe bolnavi, i-a hrănit pe cei flămânzi,

le-a redat vederea celor orbi, i-a înviat pe cei morți! Atât de mult ne-a iubit, încât S-a răstignit, a pătimit și Și-a vărsat cinstitul Său Sânge pentru noi. Apoi, ucenicii săi L-au îngropat, însă a treia zi, când au mers la mormânt pentru a-i unge Trupul cu mir, după obiceiul evreiesc, au găsit mormântul gol, iar piatra cea grea care acoperea intrarea fusese îndepărtată. După câteva zile Hristos S-a arătat ucenicilor de mai multe ori și, binecuvântându-i, le-a spus să-I atingă mâinile, care aveau semnele piroanelor, și coasta Sa străpunsă, urmând apoi Cina... Patruzeci de zile după Învierea Sa, S-a înălțat la ceruri sub privirile lor, după ce mai înainte le lăsase porunca de a propovădui tuturor popoarelor despre Învierea Sa, botezându-i pe cei ce vor crede în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Aceasta face și Dimitrie, propovăduiește despre Învierea lui Hristos și îi pregătește pentru botez pe toți cei ce cred în Înviere. Vreau să merg în fiecare zi să-l ascult. Cred că nu există nimic mai frumos, nimic care să merite mai mult.

- Să mergi, copilul meu. Și eu am auzit despre Hristos. Creștinii, ucenicii Săi, sunt oameni plini de iubire și de bucurie. Mulți dintre aceștia au fost duși la moarte pentru credința lor. Erau chemați să se lepede de Hristos în schimbul vieții lor, însă aceștia refuzau. Nesocoteau moartea trupului în fața bucuriei și fericirii veșnice, care îi așteptau lângă Hristos. Nu voiau nimic altceva, nici bogăția lumii acesteia, nici să câștige bunăvoința împăratului. Cu siguranță, propovăduirea lui Dimitrie este unică și adevărată. Te-aș ruga, însă, să nu-i spui nimic tatălui tău. Este foarte atașat de cultul strămoșesc al zeilor. Nu poate încă să înțeleagă Adevărul. Cinstește-l, însă păstrează gândurile tale tainice despre Dimitrie.

- Cât de pricepută ești mamă! La toate te gândești și le preîntâmpini. Dar să știi, oriunde mă vei căuta, mă vei găsi alături de Dimitrie.

Mamă, astăzi mi s-a întâmplat ceva îngrozitor! L-am căutat pe Dimitrie la arcade, lângă Piață, ca în fiecare după amiază, și nu l-am găsit. Am întrebat pe câțiva vânzători ambulanți care obișnuiesc să vină acolo și mi-au spus că ieri după amiază l-au prins ostașii lui Galerius Maximian și l-au închis într-o baie publică. Nu știau exact unde. Am cutreierat toată Piața. Am auzit multe discuții despre această întâmplare. În cele din urmă am aflat unde l-au închis și, mergând acolo, l-am găsit. Temnicerul m-a lăsat să intru să-l salut. Era legat în lanțuri ca un rău făcător. Văzându-l așa, m-am mâhnit, însă el era atât de liniștit! Nu se îngrijora, nu se temea! Doar se ruga și îi mulțumea lui Dumnezeu pentru iubirea Sa.

Mi-a spus că Maximian i-a poruncit să se închine la idoli, dar el, desigur, a refuzat. Cum ar putea să-L trădeze pe iubitul său Iisus și să se închine la dumnezeii mincinoși ai romanilor? Nu-mi iese din minte imaginea prietenului meu, Dimitrie. Era

legat, dar atât de bucuros! Cum este posibil acest lucru, mamă? Cu siguranță că există ceva înlăuntrul lui, incomparabil mai frumos și mai minunat decât ceea ce văd ochii noștri în exterior.

- Copilul meu, Nestor! Ți voi mărturisi ceva. Văd cât de mult te-a maturizat prietenia ta cu Dimitrie. Pot să-ți încredințez taina mea cea prețioasă: Sunt creștină, Nestor, de puțină vreme! Am primit botezul și pot să-ți spun ce anume îi dă atâta putere lui Dimitrie. Credința pe care o are în Hristos este o flacără lăuntrică care îl încălzește și îl luminează. Temnița, lanțurile, și mucenicia pe care probabil că o va primi, sunt neînsemnate, nu au nici o valoare în fața credinței și a iubirii sale pentru Hristos. Îmi doresc să-l învrednicească Dumnezeu „să ardă” de flacăra credinței.

- Mama mea, scumpă! Cât de mult mă bucur să aud acestea. Acum îmi explic atitudinea ta față de Dimitrie, dar și purtarea ta discretă față de tata, de mine și de toți cei din jurul nostru. Cred că cel ce devine creștin trăiește o altă realitate. Nimic din jurul său nu-l tulbură. Trăiește lăuntric. În inima sa se află mângâierea și puterea dumnezeiască. Într-adevăr, nu se poate explica în alt chip bucuria lui Dimitrie. Oare mă va învrednici și pe mine Dumnezeu să-L cunosc mai bine și să-L păstrez în sufletul meu?

Nestor, nu numai că se învrednici să-L cunoască mai bine pe Hristos, dar primi și botezul de sânge, adică moartea cea mucenicească, în arenă, după ce, cu binecuvântarea lui Dimitrie, îl învinse pe groaznicul luptător Lie, ucigătorul de creștini. Dimitrie fu omorât cu sulița, predându-și cinstul său suflet în mâinile lui Dumnezeu, pe care atât de mult Îl iubise.

Cei doi tineri sfinți mijlocesc la Domnul pentru îndrăgitul lor oraș, Tesalonic, și pentru locuitorii credincioși ai acestuia, dar și pentru toți creștinii.

Să-i rugăm, așadar, pe Sfinții mucenici Dimitrie și Nestor, neîncetat să mijlocească pentru noi.

